

Kungl. Älvsborgs
Kustartilleriregemente

INSPEKTÖREN FÖR
KUNGL KUSTARTILLERIET

STOCKHOLM 80

Telefon lokalsamtal 67 95 60
rikssamtal 67 96 60

14/2 1961

2 bilagor

Chefen för Kungl Älvsborgs kustartilleriregemente
Översten m m S.H. Gråberg

Göteborg 42

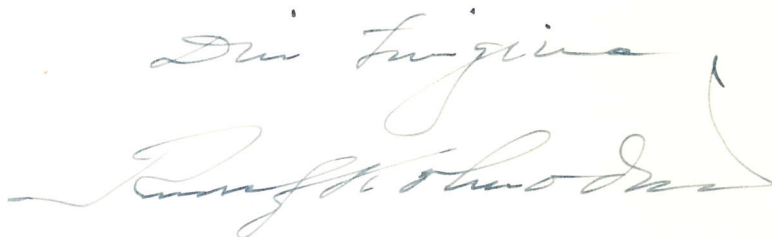
Vid genomgång av gamla papper finner jag bland dem två tal, som jag hållit i egenskap av chef för KA 4, nämligen:

talet till regementets officerare vid regementets tillblivelse och

tal vid regementsfanans överlämnande till regementet sedan jag först mottagit densamma av Konungen på Stockholms slott.

. /2

Det synes mig måhända kunna vara av något framtida intresse, att dessa tal finnes bland regementets handlingar på lämpligt ställe.

Tal till regementets officerare den 12. oktober
1942 i samband med regementets tillblivelse
(O II fört).

Först i dag har det blivit mig möjligt att samla det återuppståndna Kungl Åhusborgs kustartilleriregementes officerare för att giva Eder min hälsning. Innan det emellertid sker, vill jag begagna tillfället att framföra ett varmt tack för den blomsterhyllning från kårens sida, som ägnades mig på den första dag jag utövade befälet som chef för detta nya regemente. Denna hyllning var för mig särskilt kär och välkommen, då jag därutinnan ansett mig kunna se en officerskårens förklaring att den bakom mig ville sluta upp under den ansvarsfulla uppgift, som blivit oss - mig och Eder - pålagt.

Målet för all vår verksamhet måste vara detta och detta allena - att detta regemente skall kunna slåss. Denna målsättning får aldrig släppas ur sikte - icke ens under djupaste fred. Så mycket mera angeläget är det i denna allvarliga tid att detta mål ständigt står ristat med eldskrift i vårt medvetande. De väldiga slagen i de gigantiska håltespännarnas kamp faller för ögonblicket fjärran från detta rikets gränser, men ingen må därav hämta ro för morgondagen. Stor sannolikhet är att innan kampen är tillända, skall även detta regemente ha i handling visa vad det på

slagplatsen kan. Må därför varje soldat aldrig släppa detta att morgondagen kan vara kampens dag.

För att slåss krävas mångahanda ting. Någon säger eder att därför kräves kunskap om stridsmedlens handhavande och förståelse för dess förutsättningar och möjligheter att verka. Den som så säger har rätt och mycket rätt. Men han har likväl icke träffat det väsentliga, som är detta, att de som strida - befäl som meniga - äro soldater. Soldaten kännetecknas av att han initiativkraftigt genomför ålagd uppgift även om förlusten av livet är insatsen och även om genomförandet icke kan kontrolleras. I haven att observera att för den menige soldaten äro fröstelserna att svika sin plikt särskilt stora. Ingen kanske ser att han icke gör vad han skall, och genom att svika plikten, kan det synas honom att han räddar livet. Att dö är alltid en konst, men denna konst är störst då soldaten måste dö ensam och tillsynes övergiven av alla och endast därför att han utför ålagd skyldighet. Därför kräves tvänne ting: disciplinens avillkorliga och inövade lydnadsbud och offerviljan, som låter den enskilda soldaten ödmjukt försvinna under den uppgift, som genom fosterlandets befällning blivit honom ålagd. Vi som hava att vara truppens ledare hava att besinna detta icke blott för vår egen del. Vi böra också i detta förhållande se en uppfördran att handhava rikets meniga soldater med en stödjande och hjälpande omvårdnad. Men vi få därvid icke hemfalla till något dalt, som är helt främ-

mande för soldatens väsen och som därför verkar nivellerande på hans egenskaper som soldat. Villå detta ske.

I utkanten av Brunkebergs slagplats, där uppe i Stackholmen - på Johannes kyrkogård - står på Döbelns gravplats ristat dessa orden: "Ära - skyldighet - vilja". Då Inspektören för Kungl Kustartilleriet hälsade detta nya på dess första dag, svarade regementet honom med denna önskan att regementets ledstjärna måste bli plikt som icke känner något förbehåll och ofservilja som icke känner någon gräns. Skyldighet och vilja. Därmed följer också äran, den enda ära som består när dagens och tom livets bländverk bli till intet.

Självt står jag i denna stund framför Eder, djupt kännande det ansvar, som blivit mig pålagt. Men jag hämtar förtröstan i mycket och bland annat även i förvisningen att regementets officerare skola med all sin styrka, med entusiasm och kunskap, initiativrikedom och kraft, förhjälpa därtill att regementet pålagda uppgifter bli lästa.

Så giver jag Eder min hälsning med en försäkran tillika att jag vill efter måttet av mina krafter befrämja varje enskilds rätt.